

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง
ชื่อผู้เขียน	ธีราสิทธิ สุขสมจิตวิชัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธาณี วรรณภัทร์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันการลงโทษจำคุกเป็นบทลงโทษที่ศาลของประเทศไทยใช้เป็นส่วนใหญ่ เพราะเห็นว่าเป็นบทลงโทษที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนในสังคมคือความต้องการที่จะเห็นผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษ การลงโทษจำคุกก็คือการแยกตัวบุคคลออกจากสังคมที่ใช้ชีวิตปกติ แม้ว่าการลงโทษจำคุกจะเป็นบทลงโทษที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการลงโทษได้ดีที่สุด ซึ่งคนส่วนใหญ่อาจจะคิดว่าการลงโทษจำคุกนั้นเป็นการลงโทษที่สาสมกับการกระทำความผิดของบุคคลนั้น กระบวนการยุติธรรมจึงต้องมีความมั่นใจแล้วว่าการดำเนินคดีอาญาและลงโทษกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งด้วยการลงโทษจำคุกนั้น บุคคลนั้นจะต้องเป็นผู้ที่กระทำความผิดจริงและมีเหตุสมควรที่จะได้รับการลงโทษด้วยวิธีการนี้จริงๆ หากแต่ว่าวัตถุประสงค์ของการในบังคับโทษในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปมิได้มุ่งเน้นไปที่การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทนอีกต่อไป หากเปลี่ยนเป็นการลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้สามารถกลับสู่สังคมได้ต่อไปในอนาคต การกำหนดโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคลจึงมีความสำคัญมาก เพราะมนุษย์แต่ละคนมีบุคลิกลักษณะอุปนิสัยของผู้กระทำผิดและพฤติกรรมภายนอกที่แตกต่างกัน การจะแก้ไขฟื้นฟูหรือปรับปรุงพฤติกรรมได้จะต้องเหมาะสมกับผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล การใช้หลักการนี้จะต้องพิจารณาถึงความจริงที่ว่ามนุษย์แต่ละคนมีความสามารถในการรับผิดชอบไม่เท่าเทียมกัน ทั้งยังมีบุคคลหลายประเภทที่ควรจะได้รับลดโทษหรือไม่ต้องรับโทษเลย การลงโทษตามแนวความคิดนี้จะต้องมุ่งเน้นที่ตัวผู้กระทำความผิดโดยตรง มุ่งที่จะปรับปรุงแก้ไขอบรมบ่มนิสัยของผู้กระทำผิด เพราะการลงโทษโดยการทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับความยากลำบากหรือได้รับผลร้ายนั้น ในบางกรณีไม่เหมาะสมกับตัวผู้กระทำความผิดและไม่สามารถทำให้ผู้กระทำความผิดประพฤติตัวดีขึ้นได้ และกระบวนการที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ของเรือนจำสามารถปฏิบัติกับผู้ต้องขังได้อย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคลนั้นคือ การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ซึ่งว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นการกลั่นกรองผู้ต้องขัง จะทำให้ทราบถึงสถานภาพและข้อมูลของผู้ต้องขัง แต่ต้องทำความเข้าใจก่อนว่าการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังแตกต่างจากการแยกขัง การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

นั่นถือว่าเป็นมาตรการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล เพื่อดำเนินการอบรมแก้ไข และฟื้นฟูจิตใจของผู้ต้องขังให้เหมาะสมสอดคล้องกับพฤติกรรมและความประพฤติผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล เพื่อที่จะใช้ประกอบในการกำหนดแผนหรือโปรแกรมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล เพราะบางคนควรที่จะใช้ไม่เข้ม แต่ในขณะที่บางคนก็ควรที่จะต้องใช้ไม่แข็ง การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังจึงเข้ามามีบทบาทในขั้นตอนนี้ซึ่งจะทำให้การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเกิดผลสัมฤทธิ์ และสร้างพลเมืองที่เป็นผู้เคารพกฎหมายและสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข

จากการศึกษาปัญหาในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังในประเทศไทย พบว่าประเทศไทยมีมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังโดยตรงอยู่ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 มาตรา 11 และได้กำหนดถึงรายละเอียดไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความใน มาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 โดยได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการแยกผู้ต้องขัง และการแยกผู้ต้องขังออกเป็นแต่ละประเภท เป็นการแบ่งประเภทที่คำนึงถึงเรื่องของเพศ อายุ ประเภทความผิด และระดับของความผิดเป็นอาชญากร แต่ก็ไม่ได้มีบัญญัติหรือมาตรการทางกฎหมายใดๆ ที่กำหนดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเอาไว้ อีกทั้งตามหลักการในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังนั้น การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังจะต้องจำแนกโดยคำนึงถึงการบริหารควบคุมผู้ต้องขัง และการจำแนกเพื่อการฟื้นฟูแก้ไขผู้ต้องขัง ในส่วนนี้เรือนจำของประเทศไทยยังไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของสหประชาชาติ เพราะตามมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติกำหนดไว้ว่า การจำแนกนั้นต้องจำแนกตามเพศชายหญิง โดยแยกเรือนจำหรือแยกแดน อายุ ประวัติการกระทำความผิด เหตุผลในการต้องโทษ และความจำเป็นในการปรับปรุงแก้ไข ผู้คุมซึ่งระหว่างคดีต้องแยกจากนักโทษเด็ดขาด นักโทษคดีแพ่งต้องแยกกับนักโทษคดีอาญา นักโทษเยาวชนต้องแยกจากนักโทษผู้ใหญ่ จึงทำให้เจ้าพนักงานราชทัณฑ์ที่รับหน้าที่ในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังไม่สามารถจำแนกลักษณะผู้ต้องขังได้อย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคล ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของและสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องขังตามรัฐธรรมนูญได้

Thesis Title	Legal Measures for Prisoner's Classification
Author	Teelasitthi Sukhsomchiswichai
Thesis Advisor	Associ. Prof. Dr. Thanee Vorapate
Department	Law
Academic Year	2557

ABSTRACT

Nowadays prison sentence is the penalty that the court in Thailand enforces the most, because prison sentence responds to the need of citizen that want to see the offender being punished. In a way, prison sentence separates an individual from the society. Even though the prison sentence seems to be the most effective kind of penalty, since it achieves the purpose of penalty, and lives up the expectation of the majority that an offender should receives a punishment for his crime, the criminal justice should be confident that the individual is suitable for a criminal procedure and prison punishment. However, the purpose of penalty at the present has been changed from the need to revenge to rehabilitate the convict, so that he can come back to the society and live peacefully in the future. A proper penalty for each individual is therefore essential, since each human being has a different personality and behavior in committing a crime. A rehabilitation or behavior change should be executed individually. To perform this principle, the fact that each human being does not have the same capability to take responsibility equally should be taken into account. Also, there are some kinds of individuals that do not deserve an amnesty.

This penalty principle must directly put a concentration on the convict by improving his behavior and attitude, because the penalty that aims to cause difficulties or negative effects is not appropriate in some case and does not lead to the change in behavior of a convict. The procedure that prison staff should follow is "Prisoner's Classification", which is the most important process, as it scrutinizes prisoners and reveals the status as well as information of the prisoners. Nevertheless, the Prisoner's classification should not be confused with separate imprisonment. Prisoner's Classification is the measure in treating the prisoners on an individual basis, in order to plan and customize a rehabilitation program for each prisoner. Some prisoners

should receive a soft stick, while some prisoners should be given a hard stick. As a result, Prisoner's classification is crucial at this stage, where rehabilitation effectively carries out and produces citizens that respect the law and are capable of living with other inhabitants in the society harmoniously.

The study of inmate classification in Thailand shows that the country has a legal measure for Prisoner's classification as found in the Corrections Act B.E. 2479, Section 11. The details are identified in the Ministry of the Interior laws in Section 58, in which the classification rules are specified and categorized. The categorization takes gender, age, severity of offense, level of criminal into consideration. However, the law does not enact the objective, rule, procedure and measure of classifying the inmate. Moreover, according to the Prisoner's classification measure, prisoner management and control must be considered in the inmate classification process. In this case, the prison in Thailand does not abide by the United Nations' standard minimum rules for the Treatment of Prisoners, because the standard minimum rules of the United Nations imposes that the classification should contain factors in gender, age, criminal record, reason for conviction, and need to adjustment. A convict must be separated from a prisoner completely. The prisoner in a civil case should be parted from the prisoner in a criminal case. In addition, the juvenile prisoner should be isolated from the adult prisoner. Otherwise, the prison staff will not be able to classify the Prisoner individually, which might violate the dignity of human beings and right to freedom of prisoners, according to the constitution.